

УДК 658.5:005.21:621

Шитікова Л.В.¹, Головатенко О.С.²

¹ канд.економ.наук, доц. НУ «Запорізька політехніка»

² асп НУ «Запорізька політехніка»

ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВ МАШИНОБУДІВНОЇ ГАЛУЗІ

Складність і динаміка соціально-економічних процесів вимагають розробки нових підходів в управлінні. Тому результативна економічна діяльність підприємства можлива тільки при наявності сформованого ефективного стратегічного потенціалу.

В сучасних умовах господарювання, особливо за умов військових дій, фінансової кризи та економічної нестабільності перед

підприємствами стоїть складна проблема забезпечення сталого та ефективного господарювання. Розвиток українських підприємств характеризується зниженням системної стійкості. Ця тенденція зберігається незважаючи на позитивні зрушення, до яких прагне вітчизняний господарчий комплекс. Як свідчить практика, основна увага приділяється вирішенню тактичних задач і зовсім незначна стратегічним проблемам. Проте саме при їх правильній постановці, обліку чинників, які безпосередньо чи опосередковано впливають на швидкість, темпи, результативність цих процесів, можливий вибір оптимального напрямку розвитку всього підприємства. Процес планування визначеної проблеми передбачає виконання наступних ключових елементів: визначення цілей та їх кількості; визначення обсягу і меж, оцінка часу та кількості оглядів, необхідних для попереднього інспектування обладнання на кожній ділянці; формування плану реалізації рекомендацій. Крім того, ця система також забезпечує оперативне, ефективне і чітке введення в експлуатацію нових виробничих фондів.

Основою підвищення ефективності і розвитку економіки є наявний ресурсний потенціал та продуктивна праця, тому першочерговою задачею слід вважати створення економічних, технічних, організаційних, соціальних умов, а також побудову оптимальних взаємовідносин між усіма учасниками виробничого процесу. Розвиток сучасного підприємства повинен відбуватися на інноваційній основі із залученням і активним використанням інвестиційних, фінансових, матеріально-технічних, кваліфікованих трудових ресурсів.

Підприємство у ході розвитку досягає стабільності як найбільш бажаного стану, переходить до нових рівнів організації господарської діяльності. Цільовою функцією цього процесу є підвищення стратегічного економічного потенціалу, який є основою стійкості – оптимального функціонування підприємства в умовах постійної зміни зовнішнього середовища.

Управління як специфічний вид діяльності – об'єктивний і неминучий результат перетворення індивідуальних виробничих процесів в комбіновану суспільну працю. Відомо, що всяка безпосередньо суспільна або спільна праця, яка здійснюється в порівняно великому масштабі, потребує в більшій чи в меншій мірі управління, яке встановлює узгодженість між індивідуальними роботами і виконує загальні функції, що виникають з руху усього виробничого організму на відміну від руху його самостійних органів].

Активна участь держави в ефективному використанні потенціалу підприємства має на меті створення умов, при яких принципи соціально-орієнтованої економічної системи реалізуються в процесі ефективного використання всіх ресурсів.

Сучасний стан підприємств потребує перегляду, оновлення, удосконалення підходів і методів щодо управління стратегічним потенціалом підприємства. В даний час процес змін в промисловості набув ще більшої рушійної сили.

Науковий підхід до управління потенціалом машинобудівного підприємства потребує врахування і активного використання організаційно-економічних, правових, технічних, соціально-психологічних, та інших аспектів у їх сукупності і взаємозв'язку.